

S'ALÇA EL TELÓ I...

per JOSÉ CARLOS SORRIBES

ROSER CAMÍ

La protagonista de 'Mama Medea' va passar del Dret al teatre superant l'oposició familiar

Un bon dia, Roser Camí va decidir fer un salt sense xarxa en la seva carrera. Va ser després de veure el *Macbeth* que va muntar Calixto Bieito amb actors alemanys al festival de Salzburg del 2001. Va quedar fascinant per la seva manera d'interpretar. "A part d'una tècnica impressionant, no tenen por de l'escenari; s'arrisquen", comenta la protagonista de *Mama Medea*, en cartell fins diumenge al Romea.

Amb la confiança que dona el seu compartit camí professional i personal, l'actriu li va demanar al director el paper de Lady Macbeth si muntava l'obra a Barcelona. "El faràs tu", li va respondre Bieito, que ja covava la idea per a l'any següent. "Aquell personatge va marcar un abans i un després en la meua manera de treballar. Em vaig posar a fer-lo amb molt de risc, posant-me sempre a la corda fluixa. Tots els papers posteriors li deuen molt a aquella Lady Macbeth", sentència la intèrpret de Castelldefels.

L'últim, la *Medea* de la versió de Tom Lanyon que ha dirigit Magda Puyo, ha estat elogiat de forma general per la crítica. "No havia fet mai el personatge, ni havia estat una protagonista d'aquest nivell. Quan m'ho va comentar la Magda, la meua primera sensació va ser, com sempre, de vertigen". Aquell temor inicial es dilueix per a Roser Camí quan arriba el moment d'iniciar els assajos. "Llavors no em veig atrapada per

la por, és una premissa bàsica, igual que no tenir vergonya".

Com no en va tenir el dia que va explicar a casa que es presentava a les proves de l'Institut del Teatre. Estava destinada a l'advocacia –va arribar a cursar tres anys de Dret–, però li va entrar el rau-rau a l'incorporar-se, gairebé més per curiositat que per vocació, a un grup de teatre aficionat de Gavà quan ja era a la facultat. "A casa va ser un drama, i el meu pare estava convençut que no hi entraria". Es va equivocar. "Érem uns 140 aspirants per a 15 places. Jo no havia fet ni un curs i en una de les proves vaig elegir un monòleg de *La filla del mar*, un clàssic que no estava gaire ben vist llavors". Així, es va passar dos anys fent doblat entre lleis i textos teatrals. Però la família va haver de cedir aviat a l'evidència: tenia fusta d'actriu. A penes llicenciada, Bieito ja la va elegir el 1993 per a un paper jove protagonista en *Un dia* de Mercè Rodoreda.

Tot i la seva sòlida carrera no l'han cridat mai de la tele, i potser per no ser una actriu mediàtica la seva *Medea* se'n va del Romea molt abans del previst al no tenir un ampli suport del públic, i més en aquestes dates.

ELISENDA PONS

A ESCENA

Un gran actor anomenat Dueso

Va ser un dels fundadors de la Sala Beckett, i de tant en tant es deixa caure per allà per exercitar els seus extraordinaris dots com a actor, tota una sorpresa per als que segueixen la seva faceta com a director d'escena i han oblidat que, en el teatre, la interpretació va ser el seu primer amor. Manel Dueso assumeix el doble rol –el de director i el d'actor– a *Dublin Carol*, una comèdia amarga que inaugura el cicle dedicat al dramaturg irlandès Conor McPherson a la Beckett. I, a diferència d'altres actors-directors que acusen el doblat descuidant una de les dues funcions, Dueso aconsegueix un perfecte equilibri entre totes dues. Amb uns pocs elements en té prou el director per explicar un conte de Nadal esquitxat d'humor però, també, de dolor i melancolia. I com a intèrpret, Dueso dibuixa un personatge ple de matisos, un infeliç que juga a ser feliç, un pobre home, alcohòlic i separat de la seva família, a qui la vida fingeix donar-li una segona oportunitat. Irònicament, la feina que li torna la dignitat perduda entre tragos de whisky té com a marc una funerària. El negoci de la mort li dona empenta per seguir vivint, ens ve a suggerir.

Un repàs ràpid a la trajectòria del Dueso actor ofereix dades només a l'abast d'algú amb verdader talent. Uns 40 muntatges s'han beneficiat del seu ofici sobre les taules, i creadors com José Sanchis Sinisterra, Calixto Bieito, Joan Ollé o Xavier Albertí apareixen al costat dels seus títols. És gent que certifica la seva categoria com a intèrpret. I si no ho creuen, vegin *Dublin Carol* i comprovin-ho. Els encantarà.

CARME TIERZ
PERIODISTA

ALTRES ESTRENES

Cicle nadalenc de titelles

LA REVOLTA POÈTICA DELS TITELLES

BROSSA ESPAI ESCÈNIC

Fins a l'11 de gener. Dt. a ds., 21.00 h. Dg., 19.00. 25 € (2 espect.), 30 € (3)

Un any més, el Brossa Espai Escènic programa un cicle nadalenc dedicat als titelles. En aquesta ocasió, és el prestigiós titellaire Jordi Bertran qui proposa tres espectacles que rendeixen homenatge al seu mestre, H.V. Tozer, i a Joan Brossa, en el 10è aniversari de la seva mort. *Antologia*, al qual seguiran *Pomes visuals* i *L'alè dels fills*, és el títol del muntatge que inaugura aquest tribut a un dels gèneres parateatrals més estimats pel desaparegut poeta.

Clàssic del ballet al Romea

EL TRENCAOUS

TEATRE ROMEA

Del 25 de desembre al 6 de gener. Per a horaris, vegeu cartellera. 17-38 €

Un ballet de Txaiovski és sempre un bon entreteniment per als dies de Nadal; i, tractant-se d'*El trencaous*, encara ho és més. La Companyia de Ballet de Santa Coloma de Gramenet David Campos porta al Romea aquest meravellós conte escènic basat en una narració d'E.T.A. Hoffmann i estrenat a Sant Petersburg a finals del segle XIX. David Campos l'acosta a la sensibilitat de l'espectador actual sense traïr l'essència del clàssic.

Paròdia ballada dels Chicos Mambo

MÉLI-MÉLI II

TEATRE BARTRINA DE REUS

Dissabte 20, a les 21.00 h. 12-20 €

Des que es van constituir en companyia l'any 1993, els integrants de Chicos Mambo s'han ficat a la butxaca un públic heterogeni amb la seva barreja de dansa, teatre i bon humor. A *Méli-Méli II*, el muntatge amb el qual estan de gira durant els últims dos anys, quatre actors parodien tota mena de balls en un escenari pràcticament nu. El grup, format actualment per intèrprets francesos, utilitza tota mena de músiques i un estudiat joc de llums per il·lustrar aquest recorregut a través del món de la dansa.

Sainet jocós d'Alfonso Paso

VAMOS A CONTAR MENTIRAS

TEATRE METROPOL DE TARRAGONA

Diumenge 21, a les 18.30 h. 6-11 €

Feia temps que no arribava a la cartellera catalana un vodevil d'Alfonso Paso, dramaturg amb gran acceptació als teatres espanyols dels anys 50 i 60. *Vamos a contar mentiras* és una típica comèdia d'embolics: la Nit de Nadal, un matrimoni discuteix a causa de les constants invencions de l'esposa, una mentidera patològica. Per això, quan la dona descobreix un lladre a casa i el delata, el seu marit creurà que és una mentida més. El Grup Escènic Atenea recupera aquest sainet jocós.